

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ศุภานัน นนทา¹ ชนมณี ศิลาณิกิจ²

วันที่รับบทความ: 8 ตุลาคม 2567

วันแก้ไขบทความ: 26 กุมภาพันธ์ 2568

วันที่ตอบรับบทความ: 28 กุมภาพันธ์ 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร (2) ศึกษาระดับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80-1.00 มีค่าความเชื่อมั่น 0.79 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมพันธภาพโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า (1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และ (3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; องค์การสมรรถนะสูง; โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมล: wajee.f27@gmail.com

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Relationship Between Digital Leadership of School Administrators and High-Performance Organizations of Schools Under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration

Supanun Nontha¹ Chonmanee Silanookit²

Received: October 8, 2024

Revised: February 26, 2025

Accepted: February 28, 2025

Abstract

This research article aims to examine (1) the levels of digital leadership of school administrators in schools under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration; studies (2) the levels of high-performance organizations of schools under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration. Finally, the research explores (3) the relationships between digital leadership of school administrators and high-performance organizations of schools under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration. The quantitative research approach was employed. The samples used in the research were 370 teachers in schools under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration in the academic year 2023. The research instrument was a 5-point rating scale questionnaire with the Item-Objective Congruence between 0.80-1.00 and reliability of the questionnaire in question stood at 0.79. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient. Findings are as follows: (1) The digital leadership of school administrators in schools under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration overall and for all aspects were expressed at a high level. (2) The high-performance organization of schools under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration overall and for all aspects were expressed at the highest level. (3) Overall and for all aspects, the digital leadership of school administrators positively correlated with the high-performance organization of schools under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration at the statistically significant level of .01.

Keywords: Digital Leadership; High-Performance Organizations;

Schools Under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration

Type of Article: Research Article

¹Master of Education Program in Educational Administration, Ramkhamhaeng University
Huamark, Bangkok, Bangkok 10240, Thailand
Corresponding Author Email: wajee.f27@gmail.com

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 เป็นแรงกระตุ้นสำคัญที่ส่งผลให้สถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นองค์การสมรรถนะสูง (High-Performance Organization--HPO) จากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในปัจจุบัน การพัฒนาขับเคลื่อนประเทศ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้กำหนดหมุดหมายที่ 12 ที่เน้นการพัฒนาประเทศไทย กำหนดไว้ว่า ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการจัดการศึกษายุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปฏิบัติงานของครู คือ เป้าหมายที่ 1 โครงสร้าง บทบาทและระบบการบริหารจัดการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ และเป้าหมายที่ 5 ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ การพัฒนาองค์การในยุคปัจจุบันนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ รวมถึงการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา มีความซับซ้อน และคาดการณ์ล่วงหน้าได้ยาก ดังนั้น การบริหารงานให้เป็นอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรให้บรรลุเป้าหมายขององค์การนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ความสามารถรอบด้านในการบริหารจัดการองค์การให้มีแนวทางการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และทันตามเวลา สามารถเปลี่ยนแปลงองค์การให้เป็นองค์การนวัตกรรม มีแผนงานรองรับตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วยแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน และสร้างมาตรฐานการทำงานที่มีสมรรถนะสูงอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จากการศึกษา พบว่า ในปัจจุบันองค์การภาคธุรกิจ ได้แก่ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด และการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยนำการบริหารจัดการองค์การแบบองค์การสมรรถนะสูงมาประยุกต์ใช้ แม้แต่องค์การภาครัฐเริ่มมีการนำองค์การสมรรถนะสูงมาประยุกต์ใช้เช่นกัน จากงานวิจัยของ พรนภัสส์ พรหมณัโชติ (2563), ชลธิชา บุญนทร์ (2564) พบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับองค์การสมรรถนะสูงในกลุ่มของมหาวิทยาลัย, สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามลำดับ

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นพฤติกรรมของผู้นำที่แสดงออกถึงการมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารองค์การ มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้นำในการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการสื่อสาร การสร้างสรรค์นวัตกรรม และการทำงานภายในองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่หลากหลาย ผู้เรียนจะต้องใฝ่เรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ตนเอง ฝึกฝนการพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างสรรค์ผลงานผลิตภัณฑ์ หรือนวัตกรรมใหม่ มีความไวเชิงเทคโนโลยีและสามารถประยุกต์ใช้เพื่อสร้างรายได้ในการดำรงชีวิตหรือการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (दारुวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 48) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเข้ามาพัฒนาด้านการศึกษา ขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนรู้อะไรและนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เนื่องจากผู้บริหารเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมภายในโรงเรียนมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและบรรลุเป้าหมายองค์การ (Sheninger, 2019)

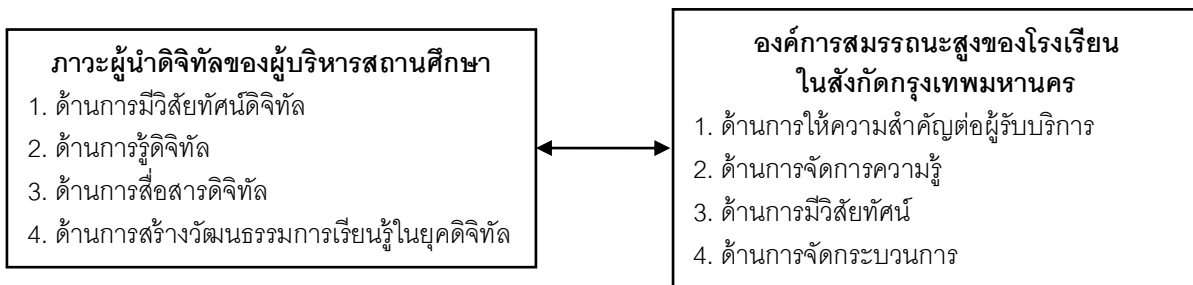
จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนา ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานโรงเรียน นำไปสู่การเป็นโรงเรียนสมรรถนะสูงและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และงานวิจัยของ จิราภรณ์ เพชรทัต (2558), ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564), กันตชาติ กุดนอก (2565), พิเชฐ ไสภ (2565), ภูริรัตน์ สุกใส (2565), พิมพิลา อำนาจ (2566), สุนทรภรณ์ อินอ่อน, กรองทิพย์ นาควิเชตร และวิภาส ทองสุทธิ (2566), สุพิชา คิดคำ (2566), โรจนศักดิ์ อินทนน (2566), พรมา จันทโรโคตร, วลนิกา ฉลากบาง และวันเพ็ญ นันทะศรี (2567) สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มี 4 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (2) ด้านการรู้ดิจิทัล (3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล และ (4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และได้ข้อมูลจากการสังเคราะห์องค์การสมรรถนะสูงของสถานศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ จักรี แก้วน้ำคำ (2562), วินุลาศ เจริญชัย (2562), ชลธิชา บุณนทร์ (2564), สมพงษ์ เชื้อกพรม (2564), Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA) ของ Winn and Cameron (1998); Dettmann, (2004), High-Performing Organizations ของ United States General Accounting Office (2004), Leadership and Creating High-Performing Organizations ของ Blanchard (2018) และ Public Sector Management Quality Award (PMQA) ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2565) สรุปได้ว่า องค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มี 4 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านการให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการ (2) ด้านการจัดการความรู้ (3) ด้านการมีวิสัยทัศน์ และ (4) ด้านการจัดกระบวนการ ทั้งนี้ จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถตั้งสมมุติฐานได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กัน และผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence--IOC) ได้ค่าความสอดคล้อง 0.80-1.00 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามเป็นรายด้านและทั้งฉบับ โดยการใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, 1951) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 437 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 13,597 คน กำหนดกลุ่มขนาดตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการเปิดตารางของ Cohen, Manion, and Morrison (2018, p. 206) จำนวน 370 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ขนาดสถานศึกษา และวุฒิการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และหาร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (mean-- \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD) ตามหลักเกณฑ์พิจารณาการแปลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (Likert, 1932; Lindner & Lindner, 2024, p. 152)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลระดับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (mean-- \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD) ตามหลักเกณฑ์พิจารณาการแปลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (Likert, 1932; Lindner & Lindner, 2024, p. 152)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในระดับน้อยที่สุด

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) ดังนี้ (Pearson, 1909, pp. 23-25; Frost, 2019, pp. 97-103)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = +1 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.8 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงบวกที่ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.6 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงบวกปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = -1 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงลบอย่างสมบูรณ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = -0.8 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงลบที่ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = -0.6 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงลบปานกลาง

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean-- \bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่า +1 ถึง -1

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร (ดูตาราง 1)

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

($n = 370$)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	4.48	0.46	มาก
2. ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)	4.48	0.44	มาก
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_3)	4.51	0.43	มากที่สุด
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (X_4)	4.54	0.40	มากที่สุด
รวม (X_{total})	4.50	0.36	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.36$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.40$) ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.43$) ด้านการรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.44$) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.46$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

($n = 370$)

ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านการให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการ (Y_1)	4.55	0.42	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการองค์ความรู้ (Y_2)	4.53	0.41	มากที่สุด
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ (Y_3)	4.54	0.41	มากที่สุด
4. ด้านการการจัดกระบวนการ (Y_4)	4.55	0.42	มากที่สุด
รวม (Y_{total})	4.54	0.35	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า การวิเคราะห์ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.35$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.55, SD = 0.42$) ด้านการการจัดกระบวนการ ($\bar{X} = 4.55, SD = 0.42$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.41$) และด้านการจัดการองค์ความรู้ ($\bar{X} = 4.53, SD = 0.41$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร (ดูตาราง 3)

ตาราง 3

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	องค์การสมรรถนะสูง				
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y _{total}
X ₁	.554**	.548**	.528**	.530**	.639**
X ₂	.492**	.467**	.514**	.546**	.597**
X ₃	.509**	.515**	.502**	.552**	.615**
X ₄	.592**	.586**	.564**	.568**	.683**
X _{total}	.650**	.641**	.639**	.665**	.767**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{total}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นองค์การสมรรถนะสูง (Y_{total}) ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .767$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากจากพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน มีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัล มีทักษะในการใช้โปรแกรมและแอปพลิเคชันดิจิทัลสำหรับการติดต่อสื่อสาร เป็นผู้นำในการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ฐวีรัตน์ ฐกใส (2565) ที่พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากจากสถานศึกษามีความสามารถในการปรับตัว รับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว มีแผนรองรับสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีความสามารถในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยสร้างผลลัพธ์ที่ยั่งยืนผ่านการจัดการทรัพยากรที่คุ้มค่า มุ่งสร้างสรรค์พัฒนานวัตกรรมมีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จิราภรณ์ เพชรทัต (2558) ที่พบว่า ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารกับ

ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ เพ็ญศิริ ฤทธิกรณ (2559) ที่พบว่า ความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ จักรี แก้วน้ำคำ (2562) ที่พบว่า ภาวะผู้นำแบบประสานพลังที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และโมเดลสมการโครงสร้างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $\chi^2 = 23.872$, $df = 18$, $\chi^2/df = 1.326$, $p\text{-value} = 0.159$, $RMSEA = 0.032$, $SRMR = 0.011$, $CFI = 0.998$, $TLI = 0.995$ และสอดคล้องกับ สมพงษ์ เชือกพรม (2564) ที่พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องมาจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการนำพาองค์กรไปสู่องค์การสมรรถนะสูงโดยการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ในองค์กร มีการสื่อสารระหว่างสมาชิกในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความซับซ้อนและเพิ่มความโปร่งใสสร้างความคล่องตัวให้กับกระบวนการทำงานและการจัดการทรัพยากร กระตุ้นให้บุคลากรนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติงานให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน มีแผนรองรับในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างชัดเจน และสร้างความรวดเร็วในการตัดสินใจ สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทำให้องค์กรสามารถแข่งขันและอยู่รอดในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างองค์การสมรรถนะสูง ซึ่งสอดคล้องกับ ภูริรัตน์ สุกใส (2565) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะขององค์การสมรรถนะสูงและองค์กรแห่งนวัตกรรม มีความคล้ายคลึงกันในบางประการ เนื่องจากทั้งสองประเภทต่างมุ่งเน้นที่การปรับตัวและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อความสำเร็จในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษา พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดใจเรียนรู้และพัฒนาให้มีความรู้ด้านดิจิทัลมากขึ้นเพื่อสร้างภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งจะช่วยพัฒนาองค์กรไปสู่องค์การสมรรถนะสูงโดยการเข้ารับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะดิจิทัลโดยตรงที่เน้นทักษะดิจิทัลที่จำเป็น เช่น การใช้เทคโนโลยีในงานบริหาร การจัดการข้อมูล การสื่อสารผ่านระบบดิจิทัลและเครื่องมือดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เข้าร่วมสัมมนาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สร้างเครือข่ายผู้บริหารดิจิทัล เช่น การจัดตั้งกลุ่มหรือเครือข่ายผู้บริหารที่มีความสนใจในเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีในการนำเทคโนโลยีมาใช้ สร้างพื้นที่ออนไลน์สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น กลุ่มในแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย หรือ Forums เฉพาะ เพิ่มโอกาสในการใช้นวัตกรรมการศึกษา เช่น การนำเทคโนโลยี AI หรือข้อมูลขนาดใหญ่ (big data) มาใช้ในการวิเคราะห์ผลลัพธ์ทางการศึกษา พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องเพื่อให้ได้รับการอัปเดตเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ จัดทำแผนการพัฒนาบุคลากรที่เน้นทักษะดิจิทัลโดยบูรณาการให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษาการประเมินทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นระยะ และใช้ผลการประเมินเพื่อวางแผนการพัฒนาเฉพาะบุคคล เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. จากการศึกษา พบว่า ระดับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการองค์ความรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารควรทำความเข้าใจทฤษฎี แนวคิด และข้อเท็จจริงที่มีอยู่ เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาองค์ความรู้ การค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาอย่างเป็นระบบแล้วสังเคราะห์เพื่อสร้างความรู้ใหม่ หรือปรับปรุงความรู้เดิมให้มีความละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นผ่านการพูดคุยและการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อช่วยพัฒนาแนวคิดเพิ่มเติมและรับข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุง นำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องขององค์ความรู้ที่พัฒนา ติดตามความเปลี่ยนแปลงและศึกษาเพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อให้แน่ใจว่าองค์ความรู้มีความทันสมัยและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพเชื่อมโยงองค์ความรู้จากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ครอบคลุมและกว้างขวางมากขึ้นเพื่อให้ได้ความรู้ที่มีประโยชน์และสอดคล้องกับการพัฒนาในอนาคต

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น การนำพาองค์การสู่องค์การสมรรถนะสูง ผู้บริหารควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลและทักษะทางดิจิทัลที่จำเป็นในการบริหารจัดการองค์การให้เชี่ยวชาญยิ่งขึ้นเพราะจะส่งผลให้การบริหารงานด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษามีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและลดความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

เอกสารอ้างอิง

- กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จักรี แก้วน้ำคำ. (2562). *โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำแบบประสานพลังที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราภรณ์ เพชรทัต. (2558). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารกับความเป็นองค์การสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชลธิชา บุญนทร์. (2564). *วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อองค์การสมรรถนะสูงในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดาวรอรณ ถวิลการ. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัล*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะศึกษาศาสตร์.
- พรนภัสส์ พรหมณัโชติ. (2563). *แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการคุณภาพขององค์การวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล สูการเป็นองค์การสมรรถนะสูงด้านสถาบันการศึกษานานาชาติ*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พрма จันทรโคตร, วัลนิกา ฉลากบาง และวันเพ็ญ นันทะศรี. (2567). องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 7(2), 163-180.
- พิมพ์ลา อานาจ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พิเชษฐ โสภาก. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตสุตถินไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา.
- เพ็ญศิริ ฤทธิกรณ์. (2559). *ทักษะการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรสมรรถนะสูงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- โรจนศักดิ์ อินทนน. (2566). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- วิบูลชาติ เจริญชัย. (2562). *การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูริย์. (2564). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.*
- สมพงษ์ เชื้อกพรหม. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.*
- สุนทรภรณ์ อินอ่อน, กรองทิพย์ นาควิเชียร และวิภาส ทองสุทธิ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 17(2), 256-271.*
- สุพิชา คิดคำ. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2565). *คู่มือการประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0. ผู้แต่ง.*
- Blanchard, K. (2018). *Leading at a higher level: Blanchard on leadership and creating high performing organizations* (3rd ed.). FT Press.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research methods in education* (8th ed.). Routledge.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Dettmann, P. E. (2004). *Administrators, faculty, and staff/support staff's perceptions of MBNQA educational criteria implementation at the University of Wisconsin Stout*. Doctoral Dissertation of Philosophy (Career and Technical Education), Virginia Polytechnic Institute and State University.
- Frost, J. (2019). *Introduction to statistics: An intuitive guide for analyzing data and unlocking discoveries*. Statistics by Jim Publishing.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 5-55.

- Lindner, J. R., & Lindner, N. J. (2024). Interpreting Likert-type scales, summated scales, unidimensional scales, and attitudinal scales: I neither agree nor disagree, Likert or not. *Advancements in Agricultural Development*, 5(2), 152-163.
- Pearson, K. (1909). Determination of the coefficient of correlation. *Science*, 30(757), 23-25.
- Sheninger, E. (2019). *Digital leadership: Changing paradigms for changing times* (2nd ed.). Corwin.
- United States General Accounting Office. (2004). *High-performing organizations: Metrics, means, and mechanisms for achieving high performance in the 21st century public management environment*. Retrieved from <https://www.gao.gov/assets/gao-04-343sp.pdf>
- Winn, B. A., Cameron, K. S. (1998). Organizational quality: An examination of the Malcolm Baldrige National Quality framework. *Research in Higher Education*, 39, 491-512.